

ZARZĄDZENIE Nr 174 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1955 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych.

Na podstawie § 4 uchwały nr 709 Prezydium Rządu z dnia 13 października 1951 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodowych oraz praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów wyższych uczelni w 1952 roku (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1254) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 88 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 ust. 1 dodaje się na końcu wyrazy „bądź zarządzeniem nr 175 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1955 r. (Monitor Polski Nr 69, poz. 875). Ewentualne odchylenia od wzoru umowy w umowach zawieranych przez zakłady pracy z dyrekcjami szkół wymagają każdorazowej zgody władz naczelných umawiających się stron.”;
- 2) w § 11 ust. 1 po wyrazach „zakładowego kierownika praktyk” dodaje się wyrazy „oraz odpowiednią liczbę instruktorów spośród przodujących wykwalifikowanych robotników dla szkolenia praktykantów z zasadniczych szkół zawodowych”;
- 3) w § 12 pkt 3 dodaje się wyrazy „bądź zarządzenie nr 175 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1955 r. (Monitor Polski Nr 69, poz. 875)”;
- 4) w § 13 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Instruktorzy powołani przez dyrekcję zakładu pracy do szkolenia praktykantów z zasadniczych szkół zawodowych otrzymują wynagrodzenie przewidziane w regulaminie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 26 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lutego 1952 r. w sprawie obowiązków instruktorów w zakresie szkolenia uczniów zasadniczych szkół zawodowych oraz zasad dodatkowego wynagrodzenia tych instruktorów za szkolenie (Monitor Polski Nr A-15, poz. 175) z wyłączeniem premii przewidzianych w powyższym zarządzeniu.”;

5) w § 15 ust. 1 pkt 1 skreśla się wyraz „średnich”, a na końcu paragrafu dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Praktykanci zasadniczych szkół zawodowych nie otrzymują wynagrodzenia ryczałtowego w przypadku, gdy praktykę odbywają w miejscowości, w której znajduje się ich szkoła. Praktykanci zasadniczych szkół zawodowych tracą prawo do stypendium na okres praktyki, za który otrzymali ryczałtowe wynagrodzenie.”;

6) w załączniku nr 1 do zarządzenia w tytule skreśla się wyrazy „średnich” i „(technikach zawodowych)”, a na końcu dodaje się wyrazy:

„1. Zasadnicze szkoły zawodowe o specjalnościach: traktorzysta-mechanik i elektromechanik rolnictwa.

Klasa I — 2 tygodnie

Klasa II — 4 tygodnie

2. Zasadnicze szkoły zawodowe o specjalnościach: elektromonter budowlany, monter konstrukcji stalowych, ślusarz instalator, blacharz-dekarz, kamieniarz budowlany, sztukator, mozaikarz-płytkarz, monter elektryfikacji, murarz-tylnkarz, elektromonter urządzeń przemysłowych, cieśla, stolarz-okuwacz, ślusarz maszyn budowlanych, maszynista ciężkiego sprzętu budowlanego i operator dźwigów budowlanych.

Klasa II — 6 tygodni”.

§ 2. Moc obowiązującą zarządzenia nr 12 Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w § 1, ze zmianami wynikającymi z niniejszego zarządzenia, rozciąga się na uczniów zasadniczych szkół zawodowych specjalności: traktorzysta-mechanik, elektromechanik rolnictwa, elektromonter budowlany, monter konstrukcji stalowych, ślusarz-instalator, blacharz-dekarz, kamieniarz budowlany, sztukator, mozaikarz-płytkarz, monter elektryfikacji, murarz-tylnkarz, elektromonter urządzeń przemysłowych, cieśla, stolarz-okuwacz, ślusarz maszyn budowlanych, maszynista ciężkiego sprzętu budowlanego i operator dźwigów budowlanych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz